Hindrek, kes ſedda keik kuulis, mis Katrina iſſe ennesſega räkis ja nöu piddas, mötles ommas meeles: Ei ma küll tedda ennesſelle ei saa. Ta ei nimmetand kül mitte, kedda ta arwas illus priske noor mees ollewad, kes mitte Salſa keelt ei möista, agga ma lardan et minna ſe ollen. Kas ta peaks mind ſallima?

Katrina lisſas weel nattuke jure, ütteldes: „Ma wöin ennesſelle ühhe mehhe wälja wallitſeda, ühhe mehhe, kes mo mele pärraſt on. Kuida ma ſiis tahhan römus olla, kui keik mo peale watawad ja mind kui emmandad austawad; kas ſe ep olle üks ön!“

Katrina öiskas ſuure healega, möllemad käed laiale lahti laudates, ja hüppas röömoga; agga mis ſündis? Munna korw kukkus kaindla alt mahha ja keik temma 30 wärsked munna, kelle peale temma omma Babiloni torni ülles ehhitas, ollid purruks löödud ta jalge ees köwwa kaljuſe tee peal. Otſego ſuits, mis poiſi piibuſt ülles töuſeb ja tuuldes ärra kaub, nenda ka ollid Katrina puddu loioſed, lehmad, hobbeſed ja keik warra, mis mötte temma ſilma ette nöidas, nüüd ühhe obiga kui tühhi ſilma wiirastus ärrakaddunud. — Nuttes langes neio mätta peale mahha ja waatas omma rikkuſſe peale, mis tee äres kollendas.

Hindrek, kes ſedda keik näggi, ei wöind mitte rahhul olla, ta astus ette ja küſſis osſawöttes: Armas Katrina, miks ſa nuttad?

„Mis ſul ſellega teggemiſt? Kui ſa ei tea, miks ma nuttan, ſiis pölle ka tarwis, ſulle ſedda ärra ſelletada.“

Agga ma tean, mis ſul wigga, kostis Hindrek ja watas tähhendates korwi peale, mis purruks kukkund munnade körwas maas olli.

„Kui ſa tead, miks ſa ſiis küſſid? Sa tahhad mind pilgata; minne omma teed.“

Ei mitte pilkamiſſe pärraſt tulnud ma ſo jure, pilgata ma ſind ei wöi mitte, ſeſt ma armastan ſind wägga, ja tahtſin ſulle abbi ſaata, kui ſa mo abbi wasto wöttaksid. Ärra nutta mitte. Nenda öeldes wöttis Hindrek korwi maaſt, lippas omma wankre jure, wötti omma munna püttiſt 40 munna ja täitis nendega Katrina korwi. Siin on, armas Katrina, teiſed munnad nende eeſt, mis ſa mahha pillaſid, wötta need, et ſa mitte ilma asjata ſedda teed pölle käinud. Et ſa mind kül ei wöi ſallida, ei panne minna ſedda mitte pahhaks, waid ma ſoowin ſulle keigeſt ſüddameſt head. Tahhad ſa minnoga ſeltſis liinna ſöita, ſiis tulle, istu wankre peale. Sedda ütles Hindrek nenda lahkeste palludes, et Katrinal punna palge töuſis omma köwwa ſüddame ülle Hindreku wasto, kes temmale abbi pakkus ilma kätte tasſumiſt ihhaldates. Katrina ſüdda ep olnud mitte ni köwwa Hindreku wasto, kui ta ſedda atkatusſes temma wasto ülles näitas, ta tahtis agga ülspäinis ennaſt nende munnade